

Er zijn ongeveer 60 profetieën in het Oude Testament die wijzen naar de komende Verlosser, de Messias-Koning. De evangelist Matteüs schreef zijn evangelie vooral aan een Joods gehoor. Daarom wees vooral hij op vele vervullingen van de profetieën in het Oude Testament. Sommige profetieën in het Oude Testament hadden niet alleen een voorlopige letterlijke vervulling gedurende de oudtestamentische periode, maar ook een latere, niet helemaal letterlijke vervulling gedurende de nieuwtestamentische periode. Alleen het Nieuwe Testament werpt hier licht op.

A. PROFETIEËN OVER DE GEBORTE VAN DE MESSIAS.

1. Jezus is God die de menselijke natuur aannam.

a. Profetie. Jesaja 7:14. Lees Jesaja 7:1-17.

Jesaja (740-680 vC) profeteerde, "Daarom zal de Here zelf u een teken geven: Zie, de jonkvrouw zal zwanger worden en een zoon baren; en zij zal hem de naam Immanuël geven."

Koning Achaz regeerde over het zuidelijke koninkrijk van Juda van 735-727 vC. In de eerste of tweede jaar van zijn regering sloten koning Resin van Aram (Syrië) en koning Pekach van het noordelijke koninkrijk van Israël (Efraïm) een verdrag om Juda aan te vallen. Achaz vreesde (? Wat vreesde hij?). De profeet Jesaja (met zijn zoon "Sear-Jasub") profeteerde in 734 vC dat de geplande invasie en verdeling van Juda niet plaats zouden vinden, maar dat binnen 65 jaar Efraïm als een volk verbroken zou worden. Deze voorzegging over de toekomstige verbreking van het noordelijke koninkrijk van Israël was bedoeld, enerzijds als een geruststelling om niet een aardse macht te vrezen (vers 4), en anderzijds als een waarschuwing. Indien Achaz en het zuidelijke koninkrijk van Juda niet op de HERE zouden vertrouwen dan zou een soortgelijke lot hen treffen (vers 9). (Jesaja 7:1-9)

Door zijn profeet spoorde de HERE koning Achaz aan zijn woord te geloven en een teken van de HERE te vragen. Maar Achaz weigerde, omdat hij waarschijnlijk reeds besloten had om de hulp van de machtige Assyrië in te roepen. In plaats van op de HERE te steunen, steunde Achaz op een aardse macht, het wereldrijk van Assyrië, om hem te bevrijden. Achaz verharde zijn hart en met een vroom woord wees hij de HERE af. Dus de prediking van Jesaja leidde tot verharding van harten (cf. Jesaja 6:9-10). Koning Achaz en zijn volgelingen gedroegen zich niet zoals God van zijn theocratische koning verwachtte. Achaz weigerde om een teken van God te vragen, zelfs al was het een teken uit de mysterieuze wereld van de doden of een wonderteken uit de hemel. (Jesaja 7:10-12)

Daarom gaf God zelf aan het huis van David (Achaz en zijn koninklijke geslacht) een teken – het Immanuël teken! "Daarom zal de Here zelf u een teken geven: Zie, de jonkvrouw zal zwanger worden en een zoon baren; en zij zal hem de naam Immanuël geven. Boter en honig zal hij eten, ... maar voordat de jongen weet het kwade te verwerpen en het goede te verkiesen", zou de landen van Israël en Aram ontvolkt zijn en zou de Here in plaats van hen het machtige wereldrijk van Assyrië ... tegen Juda brengen! (Jesaja 7:13-17)

Vóór de vernietiging van Israël (Efraïm) met de hoofdstad Samaria en Aram met de hoofdstad Damascus, zou dit Immanuël kind geboren worden. Een gewone ongetrouwde jonkvrouw, die Achaz en anderen waarschijnlijk kenden, zou op de gewone wijze een kind krijgen en hem Immanuël noemen, "God met ons". Maar terwijl koning Achaz op de wereldmacht van Assyrië vertrouwde, zou deze jonkvrouw op God vertrouwen. Zij zou het geloof hebben, dat God van Achaz en zijn volk verwachtte en vereiste. Deze jonkvrouw en het Immanuël kind zou het teken zijn dat mensen, die in zichzelf zwak zijn, niettemin sterk kunnen zijn in God. Zij zouden het teken zijn die getuigde tegen het politiek en het ongeloof van koning Achaz. Voordat dit kind een ouderdom heeft bereikt dat het goed van kwaad zou kunnen onderscheiden, de ouderdom wanneer een kind vaste spijs als boter en honig eet (ongeveer 2-3 jaar), zou de landen van Resin en Pekach vernietigd worden. Terwijl degenen die op God vertrouwen geen gebrek

zouden lijden, zouden degenen die op de wereldmacht van Assyrië vertrouwen de onderdrukking van Assyrië ervaren.

b. Vervulling. Matteüs 1:18-23.

i) Deze profetie is niet direct een Messiaanse profetie. Deze profetie had een voorlopige letterlijke vervulling in het Oude Testament en een latere, niet helemaal letterlijke vervulling in het Nieuwe Testament.

In 734 vC, een korte tijd ná de profetie van Jesaja, heeft koning Tiglath-Pileser III (745-726 vC) van Assyrië Samaria veroverd en een groot deel van de bevolking uit het noorden en oosten van het noordelijke koninkrijk van Israël in ballingschap naar Assyrië gevoerd (2 Koningen 15:29). En in 732 vC deed hij hetzelfde met Damascus en Aram (2 Koningen 16:7-9). In 669 vC (65 jaar na 734 vC), hebben koning Esarhaddon (681-668 vC) en koning Assurbanipal (668-627 vC) van Assyrië het land van Israël gekoloniseerd met vreemde volken (2 Koningen 17:24; Ezra 4:1-2). Het noordelijke koninkrijk van Israël (Efraïm) was zó gebroken dat het nooit weer een volk werd! Alhoewel de bevrijding van Juda een werk van God was, hebben alleen mensen, die op God vertrouwden, de vruchten daarvan geplukt. Koning Achaz zag deze bevrijding met zijn eigen ogen, maar ervoer niet de zegen van de overwinning (cf. 2 Koningen 7:2). De bevrijding van Juda werd alleen genoten door deze jonkvrouw met haar Immanuël kind en "het overblijfsel" van Juda (cf. "Sear-Jasub", dat "een overblijfsel zou terugkeren" betekent). Terwijl zij boter en honig zouden eten, zou Achaz met zijn huis en het volk dat hem volgde door Assyrië verdrukt worden (Jesaja 7:17-25).

In Jesaja 8:5-10, past de profeet Jesaja de naam "Immanuël" toe op de Messias. Omdat het land van Immanuël is, zou de koning van Assyrië niet voor eeuwig triomferen. De komende verlossing, dat in deze naam bevat was, zou echter niet voor iedereen in het land zijn. Het zou wel voor de profeet Jesaja en zijn volgelingen (Jesaja 8:11-22) zijn, d.w.z., voor "het overblijfsel" van Israël (Gods oudtestamentische volk, Jesaja 1:9; 10:20-22).

ii) Alleen in het licht van de nieuwtestamentische openbaring weten wij dat deze profetie nog een ander, niet helemaal letterlijke vervulling kreeg. (Matteüs 1:22-23).

Het kind in Jesaja 7:14 was een gewoon kind dat in de tijd van koning Achaz leefde, maar tegelijk een "type" (beeld) van de komende Messiaskind! Dit Immanuël kind was een teken van God dat enerzijds getuigde tegen het vertrouwen van koning Achaz en de zijnen op het wereldrijk en anderzijds getuigde van het geloof in God en in Gods komende verlossing van zijn echte volk (het "overblijfsel" uit het natuurlijke volk van Juda). Dit Immanuël kind was een teken en beeld van de Messias, in wie "de God met ons" volkomen en definitief gerealiseerd zou worden! Jesaja profeteerde dat een jonkvrouw de moeder zou worden van een Immanuël kind zonder de vader te noemen. Eveneens zorgde God in zijn wijsheid dat de maagd Maria de moeder werd van het echte Immanuël kind zonder een menselijke vader (cf. Genesis 3:15; zijn oorsprong is van ouds, van de dagen der eeuwigheid, Micha 5:1-2).

De Zoon van God (God) nam de menselijke natuur aan en werd geboren als een kind (Johannes 1:1.14; Filippenzen 2:5-7). Dit kind was het zichtbare beeld van de onzichtbare God (Kolossenzen 1:15; 2:9.). Wie Jezus gezien heeft, heeft God de Vader gezien (Johannes 14:9; cf. Johannes 4:24a.). Zijn geboorte was wonderlijk, want hetgeen in de maagd Maria verwekt was, was uit de Heilige Geest. Daarom werd Hij ook de Zoon van de Allerhoogste genoemd (Lucas 1:31-35; cf. Johannes 10:30,33,38.). Zijn naam "Immanuël" beschreef wie dit kind was: God die als mens met ons mensen was (Matteüs 1:18-23.). Jezus Christus is gekomen om de Waarachtige (God) te openbaren – Jezus Christus is zelf de waarachtige God (1 Johannes 5:20).

2. Jezus werd in Betlehem geboren.

a. Profetie. Micha 5:1.

b. Vervulling. Matteüs 2:1-6.

3. Koning Herodus probeert Jezus te vermoorden.

- a. *Profetie.* Jeremia 31:15-17.
- b. *Vervulling.* Matteüs 2:17-18.

4. Jezus bleef in Egypte tot de dood van koning Herodus.

- a. *Profetie.* Hosea 11:1.
- b. *Vervulling.* Matteüs 2:14-15.

B. PROFETIEËN OVER HET LEVEN VAN DE MESSIAS.

1. Jezus was de HERE en Johannes de Doper was zijn wegbereider.

- a. *Profetie.* Jesaja 40:1-11; Maleachi 3:1-3; 4:5-6.
- b. *Vervulling.* Matteüs 3:1-3; cf. 11:7-14; 17:10-13.

2. Jezus groeide op in Galilea en begon zijn bediening in Galilea.

- a. *Profetie.* Jesaja 9:1.
- b. *Vervulling.* Matteüs 3:13; 4:12-17; 9:35; Lucas 4:14-21.

3. Jezus was de geliefde Zoon van God.

- a. *Profetie.* Jesaja 42:1.
- b. *Vervulling.* Matteüs 3:16-17.

4. De taakomschrijving van Jezus – deel 1.

a. *Profetie.* Jesaja 42:1-7.

De Hebreeuwse imperfecta kunnen liever met de tegenwoordige tijd dan de toekomstige tijd vertaald worden, omdat de Knecht des HEREN (de Messias) voorgesteld wordt als iemand die reeds bezig was handelend op te treden.

i). *De taak van de Messias.*

De HERE vervolgt zijn spreken: Hij heeft zijn Geest op zijn Knecht (cf. de Messias-Koning, Jesaja 11:2 of de Grote profeet, Jesaja 61:2) gelegd. "Hij zal de volken het recht openbaren" (vers 1b). "Met getrouwheid draagt hij het recht uit" (vers 3b). "Hij zal het recht openbaren (gronden); en op zijn onderwijzing wachten de volken" (vers 4b). De Knecht des HEREN wordt overwegend als Profeet en Wetgever getekend - een tweede Mozes. Zijn profetische en koninklijke ambten vloeien samen. "Het recht" is de hele rechtsorde, die door de bemiddeling van Mozes aan Israël was geopenbaard – het is gelijk aan de oudtestamentische openbaring. Tot dusver bezat *alleen het volk Israël* "dit recht" (cf. Deuteronomium 4:5-9; Psalm 147:19-20), maar bij de eerste komst van deze Knecht zal het recht *tot alle volken* uitgedragen worden! De Knecht wordt niet voorgesteld als een schriftgeleerde, die de wet van Mozes ondervijst, maar als de grote toekomstige Profeet (cf. Deuteronomium 18:18), die de Godsopenbaring zelfstandig ontvangt (cf. Jesaja 50:4-5) en dan verkondigt.

Het einddoel is dat "het recht" (Hebreeuws: mishpat)(vers 3b, 4a) van God de algemene erkende autoriteit op de hele aarde zal zijn (cf. 1 Korintiërs 15:24-28)! "De wetsonderricht of wet" (Hebreeuws: torah)(vers 4b) is niet alleen de oudtestamentische openbaring die door bemiddeling van Mozes aan Israël gegeven werd (Deuteronomium 1:5), maar ook de nieuwtestamentische openbaring die door bemiddeling van Jezus Christus aan alle volken op aarde gegeven werd (Jesaja 42:4; cf. Hebreeën 1:1)!

De HERE heeft zijn Knecht "tot een verbond voor het volk Israël gesteld" (vers 6b)(cf. Jesaja 49:8), d.w.z., heel Gods verbond is in de Knecht des HEREN begrepen! Al de zegeningen van dit verbond wordt pas in de Messias (Jezus Christus) een werkelijkheid (cf. Galaten 3:16) en alle beloften van dit verbond wordt pas in de Messias vervuld ("Ja" en "amen", 2 Korintiërs 1:20)!

Hij is het verpersoonlijkte verbond van God - de uitdrukking is sterker dan wanneer de Knecht alleen de Middelaar van het verbond genoemd zou worden (cf. Jesaja 49:6, Hij is Gods heil, Micha 5:4, Hij is Gods vrede). Dit bijbelgedeelte toont heel duidelijk aan dat de Knecht des HEREN niet het volk van Israël kan zijn, want hij wordt van het volk van Israël onderscheiden.

De HERE heeft zijn Knecht "tot een licht der natieën gesteld" (vers 6c)(cf. Jesaja 49:6; Lucas 2:32). "Licht" is hier een beeld voor het

heil (cf. Jesaja 49:6 synoniemen) – en duidt aan dat de Messias met zijn nieuwtestamentische openbaring (recht en onderwijzing) de verlichting met betrekking tot verlossing aan de niet-Joodse volken zou brengen (vers 7)(cf. Johannes 1:4-13). "De blinden en gevangenen in duistere kerkeren" is allereerst een beschrijving van het volk Israël in ballingschap en de Messias wordt hier dan beschreven als de Bevrijder van Israël uit de ballingschap (cf. Jesaja 49:6,8,9). Maar "uitdrager van het recht aan de volken" en "licht der natieën" toont aan dat de profetie van Jesaja een veel verder strekkende betekenis heeft dan alleen maar het volk van Israël. Dus duidt de "blindheid" ook op de geestelijke blindheid van Israël en de niet-Joodse volken (cf. Jesaja 42:18,20; 43:8) en "gevangenschap" op hun geestelijke gevangenschap in de donkere kerker van de zonde en de onwetendheid.

ii). *De subjecten van de taak van de Messias.*

Deze profetie is verwant aan andere profetieën. De niet-Joodse volken zullen naar Jeruzalem stromen om het woord van de HERE te ontvangen en het woord van de HERE zal vanuit Jeruzalem uitgaan (Jesaja 2:2-4). De wet zal van de HERE zelf uitgaan en hij zal zijn recht stellen tot *een licht der volken* (Jesaja 51:4). Dus wat in Jesaja 51:4 van de HERE zelf gezegd wordt, wordt in Jesaja 42:1 van de Knecht des HEREN gezegd, omdat de Knecht des HEREN de Middelaar tussen de HERE en *de volken* is! Terwijl Jesaja 2:2-4 als profetie nog beperkt blijft tot de oudtestamentische voorstelling van de toekomstige verlossing, namelijk dat de toekomstige verlossing verbonden blijft aan het volk Israël, verbindt Jesaja 42:1 deze toekomstige verlossing alleen aan de persoon van de Messias en niet meer aan het volk Israël!

De niet-Joodse volken "wachten op" (d.w.z., zien verlangend uit naar) Gods volledige openbaring. Zij zijn onbevredigd en hebben diepe onvrede totdat de nieuwtestamentische openbaring ook hen bereikt (cf. Romeinen 8:19-22, zelfs de redeloze schepping verlangt naar de dag der bevrijding)! Zijn verlossingswerk is bestemd voor alle volken op aarde – zij allen wachten op "de wet", d.w.z., op de goddelijke openbaring aangaande Gods wil.

iii). *De wijze waarop de Messias zijn taak vervult.*

"Hij schreeuwt niet en verheft zijn stem niet en laat haar op de straat niet horen" (vers 2). De tegenstelling is met de verkoopsman, die op straat zijn waar met luid geroep aanprijst.

Hij dringt zich niet met uiterlijke middelen naar voren. Met innerlijke en Geestelijke kracht dwingt hij de volken naar hem te luisteren. Hij gaat op stille en bescheiden wijze zijn weg, onopgemerkt door de oppervlakkige toeschouwer. "Het geknakte riet verbreekt hij niet en de kwijnende pit dooft hij niet uit" (vers 3). Dit zijn beelden van broosheid, zwakheid, krachteloosheid en van een kwijnend leven dat op het punt staat uitgeblust te worden (te bezwijken). Zijn optreden is vol zachtheid en barmhartigheid. Het kwijnende leven ziet vooral op de ellendige toestand van Israël, inzonderheid gelovige Israël, tijdens de ballingschap in Babylon (cf. Jesaja 61:1-3). Het ziet op hun moedeloosheid en geestelijke inzinking (cf. Jesaja 40:27).

iv). *De Messias zal zijn taak volbrengen.*

"Hij kwijnt niet weg en wordt niet geknakt" totdat hij op aarde het recht heeft gegrond (vers 4). Gesteund door de HERE zal de Knecht zijn verlossende werkzaamheid onverzwakt en onafgebroken doorzetten totdat hij zijn taak volbracht zal hebben (cf. Johannes 17:4). De implicatie is dat de Knecht op tegenstand zal stuiten (cf. Jesaja 49:7; 50:6; 52:13 – 53:12), maar hij zal zijn einddoel bereiken!

De enige God, de God van het verbond, de Schepper die alles met zijn almacht en majesteit schiep, garandeert dat zijn geroepen Knecht ook zijn taak zou volbrengen (vers 5)! De HERE heeft zijn Knecht geroepen in het kader van "gerechtigheid". Gods "gerechtigheid" is Gods deugd dat voldoet aan de door hemzelf gestelde rechtseis van zijn verbond. Het bewerkt de verlossing van zijn volk, mits zij natuurlijk Gods verbond bewaren. "Het bij de hand vatten" en het garandeert dat de HERE zijn knecht autoriteit en kracht zal geven om zijn taak te volbrengen (vers 6a)(cf. Jesaja 45:1).

b. *Vervulling.* Matteüs 12:15-21.

Tijdens zijn eerste komst, verbod Jezus Christus de scharen hem "openbaar te maken" en ging hij op stille en bescheiden wijze zijn

weg. Hij richtte zich op de zwakken en de zieken, want in het Matteüs evangelie slaat de vervulling (Matteüs 12:15-21) op zijn uitnodiging aan de vermoeden en belasting (Matteüs 11:28) en de genezing van een man met een verschrompelde hand (Matteüs 12:13). De woorden mogen toegepast worden op het zwakke geloof, dat flinkt, maar door Jezus Christus niet uitgeblust wordt (cf. Jesaja 40:28-31). Jezus Christus maakte beide letterlijke blinden als geestelijke blinden ziende (Johannes 9:39-41) en maakte gevangenen van de zonde waarlijk vrij (Johannes 8:30-36).

Pas in Jezus Christus en zijn volbrachte werk aan het kruis vindt het verbond haar vervulling voor zowel gelovige Joden als voor gelovige niet-Joden (Galaten 3:16; 2 Korintiërs 1:20). Na zijn dood en opstanding, gaf Jezus Christus aan zijn leerlingen de grote opdracht om zijn (nieuwtestamentische) openbaring, niet alleen aan het volk Israël (Matteüs 10:5-7), maar aan alle volken in de wereld te verkondigen (Marcus 16:15; Matteüs 28:18-20). In zijn apostelen en zijn nieuwtestamentische Gemeente (Kerk) zet Jezus Christus het werk, dat hij begonnen was, voort, vanaf Jeruzalem tot het uiteinde van de aarde (cf. Lucas 1:1-4 met Handelingen 1:1-8).

5. De taakomschrijving van Jezus – deel 2.

- a. *Profetie.* Jesaja 61:1-2.
- b. *Vervulling.* Lucas 4:18-19.

6. Jezus bracht hulp voor verdrukten en zieken.

- a. *Profetie.* Jesaja 53:4.
- b. *Vervulling.* Matteüs 8:14-17.

7. Jezus gaf hoop aan gebroken mensen en twistte niet met zijn vijanden.

- a. *Profetie.* Jesaja 42:1-4.
- b. *Vervulling.* Matteüs 12:13-21.

8. Jezus sprak de boodschap van verlossing in gelijkenissen.

- a. *Profetie.* Jesaja 6:9-10; Psalm 78:2.
- b. *Vervulling.* Matteüs 13:10-17,34-35.

9. Jezus werd door velen als een koning naar Jeruzalem binnengehaald.

- a. *Profetie.* Zacharia 9:9; Psalm 118:26.
- b. *Vervulling.* Matteüs 21:1-11; 23:39.

10. Jezus werd ook door velen veracht als een Galileëer (iemand van een gemengde bevolking, een buitenlander).

- a. *Profetie.* Jesaja 49:7; 53:2-3.
- b. *Vervulling.* Johannes 1:45-46; 7:41-42.

C. PROFETIEËN OVER DE DOOD VAN DE MESSIAS.

1. Jezus werd overgeleverd voor 30 zilverstukken, waarmee later de akker van de pottenbakker gekocht werd.

- a. *Profetie.* Zacharia 9:12-13; Jeremia 19:1-15.
- b. *Vervulling.* Matteüs 27:3-10 (zie ook Matteüs 26:14-16).

2. Jezus werd verraden door zijn vriend die met Hem at.

- a. *Profetie.* Psalm 41:10.
- b. *Vervulling.* Matteüs 26:20-25.

3. Jezus werd verstoten door zijn discipelen en gearresteerd door zijn vijanden.

- a. *Profetie.* Zacharia 13:7-9.
- b. *Vervulling.* Matteüs 26:31.

4. Jezus werd geslagen en bespuwd door mensen.

- a. *Profetie.* Jesaja 50:6.
- b. *Vervulling.* Matteüs 26:67-68.

5. Jezus werd gekruisigd, vernederd en bespot door mensen en verlaten door God.

- a. *Profetie.* Psalm 22:1-32.
- b. *Vervulling.* Matteüs 27 en Lucas 23.

D. PROFETIEËN OVER DE OPSTANDING VAN DE MESSIAS.

1. Jezus is uit de dood opgewekt.

- a. *Profetie.* Psalm 16:10.
- b. *Vervulling.* Handelingen 2:23-32; Handelingen 13:30-37.

2. Jezus is uit de dood opgewekt ná 3 dagen.

- a. *Profetie.* Marcus 8:31; 9:31; 10:32-34.
- b. *Vervulling.* Marcus 16:1-7.

E. PROFETIEËN OVER DE HEMELVAART EN DE TROONBESTIJGING VAN DE MESSIAS.

1. Jezus is naar de hemel opgevaren om de troon te bestijgen.

- a. *Profetie.* Psalm 110:1.
- b. *Vervulling.* Handelingen 2:33-35; (cf. Matteüs 22:41-46; 26:64; 1 Korintiërs 15:25; Efeziërs 1:20-22; Hebreëen 1:13).

F. PROFETIEËN OVER HET VERLOSSINGSWERK VAN DE MESSIAS.

1. Jezus is de allergrootste Profeet.

- a. *Profetie.* Deuteronomium 18:15-19.
Mozes (1527 - 1407 vC) profeteerde. "Toen zei de Here tot mij, "Een profeet zal ik hun verwekken uit het midden van hun broeders, zoals jij zijt; ik zal mijn woorden in zijn mond leggen, en hij zal alles tot hen zeggen, wat ik hem gebied. *De man die niet luistert naar de woorden welke hij in mijn naam spreken zal, van die zal ik rekenschap vrager*" (Deuteronomium 18:15-19).

b. *Vervulling.*

In het licht van de Nieuwe Testament openbaring is Jezus de grootste en laatste Profeet op aarde. De profeten uit de Oude Testament periode gingen alleen tot Johannes de Doper toe (Matteüs 11:13.) (ik snap de zin niet). Jezus Christus is Gods vleesgeworden Woord, door wie genade en waarheid komt en door wie God de Vader zichzelf doet kennen (Johannes 1:1,14-18). In Jezus Christus spreekt God zijn finale woord tot de mensen op aarde (Hebreëen 1:1-2). Hij spreekt met gezag en eist gehoorzaamheid (Matteüs 7:24-29).

Wie niet luistert naar de woorden van Jezus, luistert ook niet naar de woorden van God (Johannes 5:34-36; 14:23-24). Wie Jezus niet eert, eert ook God niet (Johannes 5:23). Wie Jezus niet kent, kent ook God niet (Johannes 8:19,24). Wie in Jezus niet gelooft, gelooft ook niet in God (Johannes 12:44). Wie Jezus niet aanneemt, verwerpt ook God (Lucas 10:16; Johannes 13:20). Wie Jezus als de enige Weg tot God verwerpt, komt ook nooit tot God de Vader (Johannes 14:6). Wie de woorden van Jezus niet gehoorzaamt, heeft God niet lief (Johannes 14:21,23). Wie niet in Jezus blijft, draagt geen blijvende vrucht voor God (Johannes 15:5,7-8,16). Wie niet aan Jezus gegeven wordt, komt nooit tot God (Johannes 6:37,44; 17:2,6,9). Jezus is veel meer dan een profeet: hij is de verlossingsmiddelaar (1 Timoteüs 2:5)!

2. Jezus is de allerhoogste Priester.

a. *Profetie.* Psalm 110:4.

David (1011 - 971 vC) profeteerde. "De Here heeft gezworen en het berouwt hem niet: Gij zijt priester voor eeuwig, naar de wijze van Melchizedek".

b. Vervulling. Hebreeën 7:15-28.

In het licht van de Nieuwe Testament (je kunt ook gebruiken Nieuw/Oud Testamentische is misschien beter) openbaring is Jezus de allerhoogste Priester. In tegenstelling tot alle andere priesters, is hij zondeloos, heilig, zonder schuld of smet, in eeuwigheid volmaakt (Hebreeën 7:26-28). In tegenstelling tot alle andere priesters, die elke dag weer offeranden voor henzelf en anderen brachten, bracht Jezus Christus zichzelf als zoenoffer voor alle gelovigen éénmaal en voor altijd (Hebreeën 9:6-14,25-26). In tegenstelling tot de Oude Testament priesterschap, die allemaal stierven en opgevolgd moesten worden, werd Jezus Christus hoge priester krachtens een onvernietigbaar leven. Opgegaan uit de dood, blijft hij tot in eeuwigheid leven en werken als hoge priester (Hebreeën 7:15-25). In tegenstelling tot alle ander priesters, dient Jezus Christus als onze hoge priester niet in een aardse tempel, maar treedt hij op in de hemelen in de tegenwoordigheid van God, ons ten goede (Hebreeën 9:24). En in tegenstelling tot alle andere priesters, voelt hij mee met al onze zwakheden, omdat hij in alle dingen op gelijke wijze als wij is verzocht geweest, doch zonder te zondigen (Hebreeën 4:14-16).

3. Jezus is de allermachtigste Koning.

a. Profetie. Jesaja 9:5-6.

Jesaja profeteerde. "Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij rust op zijn schouders en men noemt hem Wonderbaar, Raadsman, Sterke God, Eeuwige Vader, Vrededorst. Groot zal de heerschappij zijn en eindeloos de vrede op de troon van David en over zijn koninkrijk, doordat hij het sticht en grondvest met recht en gerechtigheid" (Jesaja 9:5-6). De Messias-koning is één met de machtige God en eeuwige Vader en er komt nooit een einde aan zijn koninkrijk en zijn gerechtigheid!

b. Vervulling.

In het licht van de Nieuwe Testament openbaring is Jezus de allermachtigste Koning (Matteüs 28:18; Johannes 3:35; 13:3; Openbaring 1:5; 17:14; 19:16.).

Zie "De oudtestamentische theocratische koning is een profetie van de komende Messias-Koning" in de voorstudie voor les 14, "Uitleg van de profetische boeken".

4. Jezus is de hoeksteen.

a. *Profetieën.* Psalm 118:22; Jesaja 28:16.

b. *Vervulling.* Matteüs 21:33-46.

G. PROFETIEËN OVER DE TWEEDE KOMST VAN DE MESSIAS.

1. Jezus is de doorstoken persoon.

a. *Profetie.* Zacharia 12:10-12.

b. *Vervulling.* Johannes 19:34,37 (speer); 19:18; 20:25,27 (kruisiging); Openbaring 1:7 (wederkomst).

2. De gruwel der verwoesting voor de Tweede Komst van de Messias.

a. *Profetie.* Daniël 9:27; 11:31; 12:11.

b. *Vervulling.* 1 Makkabeeën 1:29-64 (Antiochus Epifanes, 167 vC); Matteüs 24:15; Lucas 21:20-24 (Titus de Romein, 70 nC); Openbaring 13:11-18; 2 Tessalonicenzen 2:3-4 (antichristen).

3. De grote verdrukking voor de Tweede Komst van de Messias.

a. *Profetie.* Daniël 12:1.

b. *Vervulling.* Matteüs 24:21-29a; Openbaring 11:7-10.

4. Het wankelen van de sterrenhemel bij de Tweede Komst van de Messias.

a. *Profetie.* Jesaja 13:10; Ezechiël 32:7; Joël 2:31.

b. *Vervulling.* Openbaring 6:12-13; 8:12; Matteüs 24:29.

5. Jezus verschijnt op de wolken.

a. *Profetie.* Daniël 7:13.

b. *Vervulling.* Matteüs 24:30; 26:64; Openbaring 1:7.

6. Jezus verschijnt plotseling en onverwachts.

a. *Profetie.* Matteüs 24:43-44.

b. *Vervulling.* 1 Tessalonicenzen 5:2; 2 Petrus 3:10; Openbaring 3:3; 16:15.

H. DE VERVULLING VAN DEZE MESSIAANSE PROFETIEËN.

De Bijbel is uniek en er is geen boek dat ermee vergeleken kan worden.

De profeten maakten ongeveer 60 profetieën aangaande de komende Messias meer dan honderden jaren vóórdat zij in vervulling gingen. Alhoewel één of twee van deze profetieën ook vervuld kunnen worden in een of ander historische persoon, was dat niet het geval met alle 60 profetieën! Alleen in Jezus Christus werden al deze profetieën vervuld! Dertig van deze profetieën werden allemaal op één dag in hem vervuld! Van geen enkel ander persoon in de menselijke geschiedenis werden zoveel profetieën gemaakt. In geen enkel ander persoon in de menselijke geschiedenis werden zoveel profetieën vervuld! Er bestaat maar één kans uit 100 000 000 000 000 000 dat 8 voorspellingen in één enkel persoon in de menselijke geschiedenis vervuld zouden kunnen worden. Het feit dat alle 60 profetieën in Jezus Christus in vervulling zijn gegaan, bewijst dat Jezus Christus absoluut uniek is in de wereldgeschiedenis! Het toont ook aan dat er een goddelijke verstand achter de Bijbel, de profetieën en hun vervulling in de wereldgeschiedenis staat!